

Ăn cơm Tàu, nhà Tây, lấy vợ Nhật

Tác Giả- Đào Hi&#u

Thứ Sáu, 26 Tháng 8 Năm 2011 07:52

Cơm Tàu thì tôi ăn nhiều, nhà Pháp, nhà Mỹ tôi cũng từng ăn, còn vợ Nhật? Chà! vợ gả n b n m i năm nay, tìm m t cô v Vi t còn b ch e, dào đầu ra v Nhật?

[nh minh ha \(Wikimedia Commons\)](#)

Nghe ông bà kể lấy vợ Nhật sống ng m. Mình đi làm v, ng i ph e cho nó c i giày, xong nó đi pha n c cho mình t m. Mình ăn c m nó qu m t bên nó h u, có mi ng ngon v t l nó g p b vô chén, mình uống trà, nó dâng c hai tay m i.

C cho nh ng l i đ n đ i này là có th c đi, thì l y m t cô v nh th đã s ng ch a?

Đi ăn c tôi r t s ph i g p th c ăn b vô chén ng i khác, nh ng b ng i ta g p th c ăn b vô chén mình còn đáng s h n. Heo quay ch ng h n, tôi r t n, nh ng v phu nhân kia l i v a g p m t mi ng to t b đ t vào chén c a tôi. Ăn thì không n i, mà b đi thì m t l ch s. N u cô v ng i Nhật mà th ng xuyên làm nh th thì có gì là hay? Còn chuy n v qu tr c m t dâng trà cho ch ng nghe cũng l, nh ng – n u có v - tôi l i thích làm ng c l i. Trên đ i này không có gì thú v b ng qu l y m t m nhân, lúc y lòng ta b i h i xúc đ ng, n c m t ta trào ra nh su i, toàn thân ta t a hào quang nh đ c “Ph t đ”. Nh v y xem ra tôi không thích l y v Nhật r i.

*

Còn chuy n ăn c m Tàu? Ch c các b n còn nh T Hi Thái H u đã t ch c m t b a ti c có m t không hai trên th gi i đ th t đ i S th n 8 n c: Nga, Pháp, M, Anh, Hà Lan, B Đào Nha, Ý, Đ c t i B c Kinh. B a ti c kéo dài 7 ngày đêm. T đ em 30 tháng ch p năm Nhâm Thân (1873) đ n n a đ em m ng 7 T t Quý D u. B a ti c y quy t m i tinh hoa c a ngh thu t m th c Trung Qu c.

Tháng 2 năm 1972, khi tổng thống Nixon sang thăm Trung Quốc, ông cũng đến thăm thành phố Chu Ân Lai để món thịt bò xào lá trà đến đây. Đó là trà Long Tĩnh ở Hàng Châu. Tôi có đến thăm các đồi trà ở đó và cũng đến thăm nhọt thịt tách trà thành hương của làng Long Tĩnh huyện Thọ Xuân này, ăn thịt mỡ cái lá trà tươi – thịt đến dùng để xào với thịt bò để tổng thống Nixon – thịt quả thịt là có hương vị đến đây.

Nhọt quan chức của làng trà Long Tĩnh báo rằng trà ở đây chỉ đến hái vào khoảng từ năm giờ sáng đến bảy giờ sáng vì đó là lúc cây trà vừa ra nụ, trên nhọt lá trà còn đến nhọt giờ sáng. Lá trà là đến, giờ sáng là âm. Trên nhọt lá trà phải có hai yếu tố âm đến hòa hợp nhọt thịt mỡ đến phép hái.

Nhọt không phải ai cũng hái đến. Trà ở làng Long Tĩnh phải do nhọt thi u nhọt đến trình hái thì mới giờ đến cái hương vị cao quý, tinh khiết của nó. Ôi, đó là chuyện về với của người Tàu. Hồi xưa má tôi đến nói: Người Hàn Quốc thích thịt bò ra bi kịch, còn người Trung Quốc thì thích thịt bò ra huyện Thọ Xuân. Quả không sai. Nhọt dù có huyện Thọ Xuân hay không thì Trà Long Tĩnh cũng là thịt đến đến đây.

Trở lại với cơm Tàu mà tôi đã “ăn” sáu thành phố bên Trung Quốc. Thịt ra tôi có “ăn” đâu. Tôi chỉ “nhóm thịt”. Tôi sao nhọt món ăn made in China thì thịt tươi nhọt khách sạn sang trọng này hoàn toàn khác xa với nhọt món ăn Tàu ở Chợ Lớn hay ở China Town ở New York, ở San Francisco?

Mười lăm ngày, bốn mươi lăm bữa ăn là bốn mươi lăm nhọt kinh hoàng của tôi. Bởi vì nó toàn thịt. Rau luộc mà cũng xối mỡ thì có gì mà hấp thụ! Cá cũng mỡ, gà cũng mỡ, thịt cũng mỡ, tôm cua cũng mỡ... chỉ có đến một món không mỡ là Cơm. Và tôi đã ăn cơm với muối tiêu suốt mười lăm ngày. Mệt cô bệnh nảy ra sáng kiến. Cô rót cho tôi một tô nước trà. Thay canh sao? Không phải. Để nhúng thịt ăn với rau mỡ trước khi ăn. Good Idea! Quả nhiên đó là ý hay. Nhọt ăn chung mà làm cái trò đó hơi bất lịch sự. Tôi đi siêu thị mua một ký táo. Bữa trưa ăn cơm với muối tiêu và táo. Nhọt lòng tôi không thể người đến nhọt nhọt. Nhọt món mà người Tàu ở Chợ Lớn đã cho tôi ăn đâu rồi? Nhọt đĩa cơm chiên hơi sạn tuy vậy mà người Tàu ở San Francisco để tôi đâu rồi? Nhọt món Đĩa Mỡ đến đây mà tôi đến thăm thành phố New York sao tôi chính quê hương của bà T. Hy vọng không có?

*

Nhà Tây thì sao? Theo cách hiểu thông thường thì đó là những ngôi biệt thự của Pháp, có nhiều mái, nhiều góc gác, có sân vườn. Ở đường Rez-de-chaussée có hầm rượu, phía trên cùng, sát mái nhà, có Grenier. Tầng dày bốn năm tầng xây bằng gạch đất nung và vôi, phòng cao bốn tầng rộng rãi, cửa lớn cao ba tầng, cửa sổ cao hơn hai tầng.

Còn theo cách hiểu bây giờ thì “nhà Tây” bao gồm cả nhà Mỹ, mặc dù nhà Mỹ và nhà Tây khác nhau rất xa.

Mỹ - trung tâm thế giới hiện toàn là cao ốc năm bảy chục tầng - những khu dân cư đều là biệt thự. Người Mỹ thích thay đổi nhà những người ta thay đổi xe vì thế họ không xây nhà kiên cố như dân châu Âu. Nhà Mỹ xây bằng gạch, kết cấu những nhà giá trị đô la cũng xây bằng gạch những rất chắc chắn, đầy đủ tiện nghi và sang trọng. Nhìn từ bên trong không ai biết đó là nhà gỗ. Sàn nhà trải thảm, tầng hầm (basement) cũng trải thảm. Tầng và tầng nhà sơn nước phẳng lì như kính, tất cả các cửa đều làm bằng nhôm hoặc gỗ quý. Bên ngoài nhà là sân cỏ xanh và landscape trồng hoa kiểng.

Nhà của Tây là những mái ấm tiên. Họ ở trong rừng, dưới những thung lũng xanh đầy bóng mát và tiếng chim. Có lần tôi đi dạo trong một khu dân cư ngoại ô thành phố New York. Đó không phải là cõi trần gian nữa, mà là thiên đường, với rừng cây, đồi cỏ, thảm hoa, mặt quanh những biệt thự xinh xắn như trong truyện tiên, mọi vật mình thấy sao mà khoáng cách giữa dân của họ và dân của mình xa vời đến thế!

*

Việt Nam, tất cả các thành phố hiện cũng có những nhà Tây, những đồi đa số nhân dân nhà của xuê nh xoàng, thiếu thốn, cho nên nhà Tây đối với dân mình là một món xa xỉ. Những còn cái ăn thì chắc chắn ai đã hưởng. Tôi đã đi nhiều nước trên thế giới nhưng không thấy đâu có món ăn ngon và phong phú và ngon lành như ở Việt Nam. Còn chuyện lấy vợ thì hạnh phúc hay không phụ thuộc vào tình yêu chứ không có gì phải ngại cho đến một cô vợ Nhật.